

A tu ~~TMB~~é et retallen

PUBLICACIÓ DE TREBALLADORES I USUÀRIES DEL TRANSPORT PÚBLIC × 25.000 EXEMPLARS × GRATUÏT

Mentre a tu et **pugen el bitllet senzill un 38%** i la T-10 un 12%
Mentre a tu et **suprimeixen línies** de bus i de metro
Mentre tu **no arribes ni al sou mínim** interprofessional

Xavier Trias cobra 109.939 euros anuals amb un suplement de 36.800 euros l'any per assistir a dues reunions al mes de l'AMB

Hi ha **603 càrrecs fora de conveni** a TMB que no volen ni dir el que cobren

Alguns dels seus directius **es jubilen amb una paga de 523.000 €**

ELS REITERATS INCOMPLIMENTS DE TMB PORTEN A LA VAGA LA PLANTILLA DE BUS I METRO DE BARCELONA

Plantilla i usuàries es mobilitzen en defensa del transport públic

La retallada dels serveis públics de transport, la pujada tarifària del 38% i la vulneració permanent del conveni laboral, triple motiu de la convocatòria

DAVID FERNÁNDEZ

Barcelona. Febrer de 2012. Aquesta ciutat ja no és la ciutat dels prodigis. Com si tot coincidís en un sol mes, tot concorre sota el cinquè any de crisi econòmica. En un hivern on s'imposa una altra reforma laboral neoliberal, s'apugen les tarifes de transport públic, continuen les retallades i arriba el congrés internacional del negoci mundial dels mòbils. I un altre cop, una direcció empresarial incompleix un conveni laboral que havia signat.

"Et creus molt llest" rebla la propaganda de TMB al metro. "Les normes estan per complir-les" etziba la publicitat. Precisament allò que ni TMB ni l'Ajuntament saben fer: complir la norma laboral que protegeix i garanteix. La direcció de TMB incompleix obertament allò que signa: el conveni que va ratificar i rubricar. Sense paraula ni credibilitat, així és el rerefons de la crònica de la vaga de busos i metro convocada pels propers 27, 28 i 29 de febrer i l'1 de març. I entremig, els poders polítics i mediàtics s'han desentès del tot dels incompliments legals d'un organisme públic. Només han posat el crit al cel per la coincidència de la vaga amb les dates del Mobile World Congress.

Excuses de mal pagador

Els mateixos mitjans i poders que han ocultat que la vaga està convocada per l'aclaparadora majoria de la plantilla, organitzada assembleàriament en els Comitès de Vaga. La protesta compta amb el suport de tota la representació sindical a TMB: Plataforma Sindical, ACTUB, CGT, CCOO, UGT, SIT i fins a set petits sindicats del sector. Tots criden explícitament a la vaga reconduïble -reconduïble si TMB compleix allò que va signar- rere un frustrat procés de negociacions, on TMB només ha pretès dividir la plantilla de bus i metro.

La plantilla crida explícitament a una vaga reconduïble -reconduïble si TMB compleix allò que va signar- rere un frustrat procés de negociacions

Oïdes sordes empresarials a les tres demandes socials i laborals que forcen la vaga: la retallada en els serveis públics de transport, l'abusiva pujada de preus i l'incompliment reiterat i premeditat del conveni col·lectiu. Perquè a la pèrdua constant de poder adquisitiu acumulada de la plantilla s'hi suma un teló de fons antisocial: mentre no es paguen salaris pendents, TMB aprofita per apujar les tarifes, retallar línies senceres i reduir serveis. I, aleshores, per mantenir els seus estratofèrics i d'una directiva sobredimensionada, farcida de càrrecs de confiança, que ha protagonitzat una gestió pèssima de l'empresa.

L'escriadassada a Trias i Mascarrell va fer inaudibles els seus discursos a la inauguració de la Filmoteca de Catalunya el 19 de febrer

Una direcció privilegiada

Per aquest motiu, la plantilla demanda també la dimissió de la directiva empresarial. No només per la incapacitat manifesta de resoldre un conflicte que ells mateixos han generat sinó per la trama polític-econòmica que caracteritza la història de TMB. Des del seu naixement, abans sota gestió socialista i avui sota gestió convergent, TMB (Transports Metropolitans de Barcelona) i l'ATM (Autoritat Metropolitana del Transport) han esdevingut empreses sota clar control polític que han alimentat una extensa direcció, amb elevadíssims sous opacs i nombrosos privilegis.

A TMB, dos exemples són paradigmàtics. Els més recents, els dos darrers. L'exalt càrrec de l'Entitat Metropolitana del Taxi, Miquel Àngel Martín López acaba de ser recol·locat a TMB després de ser obligat a dimitir per insultar barroerament la directora de TV3, Mònica Terribas, a qui va titllar de "mal follada". L'altre cas és el de l'exdiputat del PSC a les Corts espanyoles, José Martín Muñoz Gómez: va marxar de TMB, en excedència política, com a conductor però s'ha reincorporat ara a les oficines.

En el mateix perfil, però en relació a l'esfera convergent, cal recordar l'escàndol de les jubilacions d'or a Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC). Pensions il·legals que s'apujaven a 178 i 46 milions de les antigues pessetes per als expresidents de FGC Enric Roig i Antoni Herce. El maig de 2011, una sentència judicial va condemnar a sis anys de presó tots dos expresidents per

autoatorgar-se jubilacions milionàries a costa de les arques públiques. La sentència qualificava com a "sarcasme" que els directius haguessin tipificat la seva tupinada milionària en el capítol pressupostari de "altres despeses socials". Deu directius més es van beneficiar d'aquells plans de pensions il·legals però, la Generalitat ha renunciat a reclamar les quantitats. Herce i Roig van presentar recurs davant del Tribunal Suprem i això ha possibilitat que no hagin trepitjat mai la presó.

No estan soles

Contra aquest malbaratament dels recursos públics es mobilitza també la plantilla de TMB. A més, ho fan amb la solidaritat i el suport mutu que li donen diferents plataformes mobilitzadores i associacions d'usuaris i usuàries. També diverses crides a les xarxes socials criden a la mobilització. I malgrat el soroll i la criminalització alarmista de la vaga, cal insistir que aquests dies la Berlinale, el festival de cinema de la capital alemanya, es desenvolupa també sota un vaga al transport públic. Aquí i allà, l'exercici del dret democràtic de vaga, decidit en assemblea per la inqüestionable majoria de la plantilla, pren protagonisme.

Malgrat el poder sempre s'entesti en afirmar que la vaga no serveix de res. Un clàssic habitual que es combat amb l'antídoto de la memòria. Perquè ni a la tradició de lluita dels treballadors i treballadores de TMB, ni a la memòria urbana de la ciutat, ni al moviment veïnal dels barris els hi poden negar ni esborrar com s'ha construït aq-

LA VAGA EN XIFRES

7.400

Són els treballadors i treballadores afectats per l'incompliment del conveni, la congelació salarial i les retallades a les línies d'autobús i servei de metro. Retallades i apujades que minven el dret al transport públic i dificulten la mobilitat als barris més populars i castigats per la crisi.

603

són els càrrecs de TMB que estan fora de conveni, entre ells 18 alts responsables per sobre del director general. Càrrecs de confiança que costen cada any milions d'euros, que es podrien reorientar a garantir els serveis públics. Aquest 7% d'alts càrrecs s'emporta avui el 15% del pressupost de TMB en salaris.

10,46%

Només la retirada d'una sola paga, la jubilació d'or extra per a un sol directiu de l'empresa, aportaria 523.000 euros a TMB. Aquesta és la quantia que es vol pagar a l'exdirectiu Albert Busquets. La xifra representa el 10,46% del 5 milions pendents de retribuir a la plantilla.

96 hores de vaga

han convocat quatre dies de vaga reconduïble entre el 27 de febrer i l'1 de març. El Departament de Treball encara ha de fixar els serveis mínims a les hores punta, que podrien oscil·lar entre el 25% i el 60%. TMB i Ajuntament es neguen a cercar una solució raonable, malgrat el caràcter reconduïble de la protesta.

ALBERT GARCIA

Un grup de iaioflautes ocupa un autobús de la línia 47 per protestar per la pujada del preu i les retallades als transports públics

esta ciutat, rere llargs anys de lluita. Drets socials que no van ploure mai del cel sinó que es van haver de defensar a peu de carrer.

Coses que passen

Passava abans i passa ara. Només fa 15 dies, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha condemnat TMB a retribuir als conductors d'autobusos els 15 minuts reglamentaris per fer l'entrepà. La sentència obliga a abonar 850.000 euros a 672 conductors pel salari no abonat en aquest concepte des de 2005. Passava fa 15 dies i el 2008 també: quan després d'una lluita sindical amb ampli suport social, els conductors i conductores de busos de Barcelona assolien una demanda que TMB titllava d'impossible: els dos dies de descans setmanal.

Passava el mateix el març de 1993, quan 150.000 persones, en una protesta massiva a Barcelona, van utilitzar metro i bus sense pagar rere una convocatòria de lluita de la Plataforma en Defensa del Transport Públic, on la FAVB va afirmar: "volem el diàleg, però quan no ens fan cas sistemàticament, recorrem a la mobilització, a la desobediència civil". "Això ja passa, senyora" cantava Ovidi Montllor.

Passava fins i tot al final de la dictadura franquista, quan les línies de busos es conquerien als barris perifèrics segregant vehicles de línia a Nou Barris o Santa Coloma de Gramanet. Per passar, passava fins i tot sota el feixisme a Barcelona, quan el 1951 la vaga de tramvies feia enrere la pujada de preus imposada pel règim.

Passa avui i passarà demà. Lluites contra l'empitjorament de les condicions de vida i treball. Lluites com les de TMB que només exigeixen una cosa: respecte. Tota la resta és seguir mentint sobre aquesta vaga. Més encara quan -pedra, paper o tisora-, la lluita de la plantilla de TMB no és particular. És la causa general contra una Barcelona minoritària que posa la catifa vermella portes enfora mentre maltracta portes endins. Maltracta als treballadors, retalla drets i serveis socials i apuja preus. Escanya els ciutadans i ciutadanes que l'habiten. Ofega les persones que la fan possible. Esprem els treballadors i treballadores que la fan rutilar. I per això, arriba aquesta vaga, que s'han guanyat a pols. Quatre dies de febrer que discerniran si la crisi l'hem de pagar sempre els de sempre mentre els de sempre continuen sempre guanyant.

Les tres claus de la vaga

JESÚS RODRÍGUEZ

INCOMPLIMENT DEL CONVENI

La direcció de TMB està incomplint el conveni col·lectiu d'autobusos, que s'allarga fins el 31 de desembre de 2012, i el de metro que va finalitzar el passat 31 de desembre. No estan pagant l'IPC de 2011, el que suposa 700 euros per a cada treballador. A més, no han incorporat aquest IPC a les taules salarials de 2012, que suposaria uns 800 euros per treballador i any. En el cas dels conductors, no estan retribuïnt els cinc minuts d'incidència, que són uns 380 €/any.

REDUCCIÓ DE LÍNIES I FREQUÈNCIES DE PAS

En el cas dels autobusos s'han eliminat quatre línies: la 31, la 35, la 105 i la 158 i s'han reduït quasi totes les línies de dilluns a diumenge. A més s'ha tret el bus de barri els diumenges i festes oficials. No només s'està donant un pitjor servei, a causa de la reducció, sinó que es fa a un preu molt més alt. Totes les freqüències de pas n'estan resultant afectades a les línies d'autobusos i a totes les línies de metro.

PUJADA DE TARIFES

El bitllet s'ha incrementat un 38%, la T-10 un 12% i, en canvi, el bitllet del bus turístic només ha crescut un 4,2%. Segons denunciïn els i les treballadores, aquestes dades demostren que l'ajuntament de Barcelona i el seu alcalde, Xavier Trias, que és la persona que nomena el president de TMB, es preocupen més dels turistes que no pas de la gent que treballa i viu en aquesta ciutat.

CONVENI INCOMPLERT

Joaquim Forn (TMB): "No a les reduccions, els acords estan per complir-los"

Les plantilles de bus i metro denuncien la falta de paraula del primer tinent d'Alcalde i regidor de Mobilitat

MANU SIMARRO

Un clip en format mp3 penjat a la xarxa ha tret a la llum la conversa que representants de la plantilla d'autobusos de TMB van mantenir amb el president de Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) i primer tinent d'alcalde, Joaquim Forn, i el regidor de Mobilitat, Eduard Freixedes. La conversa està enregistrada poc després que CiU guanyés les eleccions municipals a Barcelona. A la gravació s'escolta Joaquim Forn afirmar que no es retallaran el servei i que els acords —com el conveni col·lectiu— es respectaran. Aquest fet dóna força a les denúncies de les treballadores de TMB que situen l'epicentre del conflicte en l'incompliment de Forn i Freixedes de la seva paraula com a gestors públics i càrrecs polítics.

A la conversa s'escolta Joaquim Forn afirmar: "jo he anat amb tota la bona voluntat i ho dic amb sinceritat. Per part meua, i ho deixaré absolutament clar, lo primer que hem d'estalviar i ja hem dit això: no a les reduccions. Els acords estan per complir-los, és la base". A continuació, un dels treballadors l'adverteix que la plantilla no admetrà una rebaixa. "Tingueu-ho molt clar"; li diu. Un altre treballador prossegueix: "El conveni és sagrat. No acceptarem cap retallada aquí [...] però tampoc volem cap retallada de servei".

Després de la conversa, les mesures de CiU en matèria de transport han estat la reducció del servei —amb l'eliminació de línies senceres—, l'apujada de tarifes i l'incompliment del conveni. La conversa es va fer pública dues setmanes després de l'anunci de convocatòria de vaga reconduïble de quatre dies que les plantilles de bus i metro de Barcelona van votar en assemblea.

PODEU ESCOLTAR LA CONVERSA A: www.setmanaridirecta.info/noticia/joaquim-forn-va-prometre-dos-sindicalistes-tmb-que-no-hi-hauria-retallada-servei-que-complir

EL MOBILE WORLD CONGRESS EN XIFRES

0,14%

Segons l'Ajuntament de Barcelona, l'impacte econòmic de la capitalitat barcelonina del mundial serà de 3.500 milions d'euros en cinc anys, majoritàriament guanyats privats per al sector econòmic i turístic. Només caldrà un 0,14% d'aquesta xifra per resoldre els endarreriments salarials de TMB.

100 M€

Ajuntament de Barcelona, Generalitat de Catalunya i Estat han aportat 90 milions d'euros al MWC per constituir la Barcelona Mobile World Capital Foundation. La derrama es va aprovar el 15 de febrer. Cal afegir els costos dels dispositius de logística, protocol, seguretat i neteja. No s'han fet públiques les dades.

1757 €/h

Fins el 2018, els pressupostos públics aportaran un mínim de 1757 euros a l'hora al 'gran esdeveniment mundial dels mòbils'. Més de 41.000 euros al dia per a un negoci mundial, de telefonia mòbil que mou cada any un 2% del PIB mundial, 989.400 milions d'euros, i que sobreexplota els països empobrits.

6.000 M€

Segons 'La Vanguardia', 6.000 milions d'euros són els ingressos que generarà anualment a Barcelona el Congrés Mundial dels Mòbils. Només amb un 0,08% d'aquest volum es cobririen els endarreriments salarials que TMB adeuta a tota la plantilla en relació al salari no cobrat per les hores treballades el 2011.

Albert Busquets, ex director general de TMB
pretén jubilar-se amb una paga de quasi

523.000 €

Xavier Trias,
alcalde de Barcelona

109.939 €/any

7.852 €/mes

en concepte de sou (dietes a banda)

+36.800 €/2011

percebuts el 2011 per assistir a dues o tres
reunions mensuals de l'Àrea Metropolitana de
Barcelona (AMB), això suposa un **33,4%**

suplementari sobre
el seu sou.

Un **7%** dels **actius de l'empresa** s'emporta el **15%**
del pressupost destinat a personal.

603 membres de l'**equip directiu** fora de conveni
que no volen ni dir el que cobren.

"Lamentem comunicar-te que aquestes dades no són públiques, com serien les dels empleats de les administracions com la Generalitat i l'Ajuntament".

Això el que va contestar un responsable de comunicació de TMB a una periodista, com a mostra de l'opacitat de la directiva a l'hora de fer públics els seus ingressos.

Eliminació de línies diàries
com la 31, la 35,
la 105 i la 158.

Supressió del Bus de Barri els
diumenges i els
festius -amb les
excepcions del
111 i el 116- així
com la **reducció**
de quasi totes
les línies de
Bus de dilluns
a diumenge.

Congelació dels sous de les treballadores del Metro i del Bus.

No aplicació del IPC del 2011 (2,4) a les tables salarials del 2012.

Incompliment del Conveni col·lectiu del Bus vigent fins el 31 de desembre de 2012.

JO TMBÉ

Sóc jove i estudiant: com a jove estic abocat a engrossir unes estadístiques d'atur juvenil que ja arriben gairebé al 50% i, com a estudiant, amb la beca de transport –que amb les retallades a l'educació ja veurem si podré optar-hi– no tinc ni per a mig semestre de T-JOVE #amiTMBemretallen

JO TMBÉ

Sóc pensionista i, amb l'excusa d'adoptar mesures extraordinàries per reduir el dèficit públic, el govern m'ha passat la tisora a les ja minses prestacions que rebia fins avui. M'és gairebé impossible poder pagar els preus del bitllet que ha imposat la directiva de TMB, amb una apujada de tarifes que només es pot entendre si és per mantenir els seus sous astronòmics #amiTMBemretallen

JO TMBÉ

Estic a l'atur i, tal i com van les coses, és gairebé segur que deixaré de cobrar la prestació. Crec que, en la meva situació, TMB hauria de donar-nos la possibilitat de poder viatjar en transport públic sense haver de pagar-lo per tal d'incentivar la recerca de feina #amiTMBemretallen

LA TROBADA UNITÀRIA EN DEFENSA DELS TRANSPORTS PÚBLICS ÉS UN NOU ESPAI QUE AGLUTINA GRUPS I PERSONES IMPLICADES EN LA LLUITA PER L'ACCÉS A UN TRANSPORT PÚBLIC I DE QUALITAT. APLEGA TREBALLADORES, MEMBRES DE LES ASSEMBLEES DE BARRI DEL 15-M I XARXES PRÒPIES DELS MOVIMENTS SOCIALS.

Quan el transport és un dret i no pas un privilegi

Un manifest unitari crida a defensar el transport públic com a servei social fonamental

QUIQUE BADIA

“El transport públic és un servei fonamental que permet la mobilitat, el desplaçament al lloc de treball i a qualsevol activitat social; és un bé comú finançat amb diners públics, com ho són la sanitat, l'educació i altres serveis”. Així arrenca el manifest “Les treballadores i usuaris del transport públic, en lluita contra les retallades”, impulsat per la Trobada Unitària en Defensa dels Transportes Públics, que de seguida recorda que “la privatització i les retallades dels béns comuns són una espoliació que incrementen severament la pobresa i l'exclusió social de les persones”.

Conscients que la mobilitat no pot ser un privilegi econòmic, els promotors del manifest denuncien obertament la política de retallada de serveis, augment de tarifes i privatitzacions imposada pels diferents governs -municipal i autonòmic. I en la denúncia col·lectiva el primer que deconstrueixen és l'argument recurrent: “que falten diners”.

Sobren xoriços

En aquest sentit recorden que es tolera obertament la corrupció en relació a les pensions milionàries que s'han autoatorgat determinats directius de TMB i FGC, assenyalen el sobrecost de 10.000 milions d'euros a la línia 10 del metro i denuncien l'externalització de serveis via subcontractació que fins eren assumits directament per les empreses públiques. En aquest sentit, cal recordar que una de les tupinades investigades al cas Millet/Palau de la Música referiria el cobrament de comissions -el famós 3% popularitzat per Pasqual Maragall-a favor de CiU per la concessió de la línia 9 del metro a Ferroviari. En aquesta peça s'investiga si aquell finançament il·legal va sufragar la precampanya electoral de Xavier Trias com alcalde.

En el manifest també es denuncia la gegantina dimensió macrocefàlica dels organismes de gestió del transport metropolità (EMT-AMB, EMT, ATM), amb un pressupost

Un grup d'usuàries va protagonitzar l'1 de febrer una colada massiva a la Plaça Catalunya contra la pujada de preus

superior a 1.300 milions d'euros “dirigits per polítics i polítiques *fora de servei* que s'apugen un 4,6% els sous al consell d'administració”. En aquest apartat, recorden també que la dona d'Artur Mas Helena Rakosnik treballa de Secretària de Direcció de TMB.

Política fiscal injusta

Seguint aquest fil, critiquen obertament la política fiscal i la manca de polítiques socials -vigents a Europa i en algunes

ciutats de l'Estat -en l'àmbit del transport. Es demanen “per què no s'augmenten els impostos a qui posseeix més riquesa, en comptes d'augmentar unes tarifes que acaben sent un repagament”. Cal recordar que, ara i aquí, l'usuari paga fins a tres cops el transport públic: a través dels pressupostos públics, a través del bitllet i a través dels tributs locals en els casos de l'àrea metropolitana de Barcelona. En aquest punt recorden que “el transport públic a Catalunya és un 25% més car que a Madrid i el més car d'Eu-

Alternatives i iniciatives a peu d'estació

Usuàries de TMB s'autorganitzen contra les pujades vigents des de l'1 de gener

Des que es va anunciar la pujada de tarifes del transport públic, vigents des de l'1 de gener d'enguany, diverses iniciatives socials i veïnals protagonitzades per les usuàries del transport públics han sorgit com expressió de protesta, malestar i recerca d'alternatives. Aquestes iniciatives concorden i encaixen amb la mateixa defensa de la qualitat i extensió dels serveis públics que ha dut la plantilla de TMB. I complementen, des de la complicitat, una mobilització social oberta contra les retallades socials i la carestia de la vida. Algunes d'aquestes iniciatives són les següents.

T-11

Proposta sorgida des de la FAVB (Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona) per respondre des dels barris a les retallades. Està oberta a tothom que se la faci seva i és de senzilla aplicació. Es tracta de compartir el darrer viatge de la T-10 i aprofitar-lo per a que una altra usuària pugui fer un darrer viatge, amb el temps de transport que encara queda disponible. Una forma pràctica i àgil: les targetes esgotades -però que encara tenen un viatge *amagat*- es deixen visibles sobre màquines expenedores, validadores o als vidres de les marquesines. Pots també donar-lo a alguna persona que estigui a punt de comprar un bitllet. El seu blog ha rebut més de 170.000 visites des del gener: www.t11targeta.blogspot.com

T-20

Idèntica iniciativa però en aquest cas amb el títol T-20. Es tracta de cercar una altra persona amb qui coincideix regularment al transport públic en sentit contrari al que tu empres (companyes de feina d'altres torns, família, amigats). Es compren dos títols de transport que s'intercanvien en el moment de trobar-se. La persona que marxa la utilitzarà com una T-11 (aprofitant l'hora i quart que encara queda) i la que ve tindrà una T-10 per a l'endemà. I així successivament. Amb aquest sistema, la T-11 significarà un descompte d'un 50%. Una T-20, de fet, serà com una T-20 pel preu d'una T-10. www.t11targeta.blogspot.com

TMB51

Neix a les xarxes socials, a partir del malestar de persones que “ens hem anat organitzant per convocar una vaga de consum seguint un exemple proper i històric: un home-natge a la vaga de tramvies de 1951, la gran mobilització que les i els barcelonins van convocar en plena postguerra pel mateix motiu”. Es tracta d'una vaga d'usuàries que es convoca cada dimarts, acompanyada d'una colada popular al vespre a plaça Catalunya. www.tmb51.wordpress.com

ROBERT BONET

Pancarta que s'ha mostrat durant el boicot a la inauguració de la nova Filmoteca de Catalunya

ropa, tenint en compte la relació amb el salari mínim interprofessional" i apunten que en els darrers deu anys el preu del bitllet ha augmentat quatre vegades més que els salaris. En la darrera dècada, la T-10 ha passat de costar 5,6 euros a 9,25.

Crítica, alternatives i crida final

Abans d'entrar en les alternatives, els impulsors del manifest defensen que abans d'anunciar EROs i acomiadaments, degradar el servei i suprimir línies cal destituir els alts càrrecs (un directiu per cada cinc autobusos) i eliminar "sous engreixats, dietes abusives". I es tornen a demanar per què "els 90 responsables polítics de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) s'han embutxacat 800.779 euros en dietes i la seva cúpula 300.000 euros per assistir a reunions". És aquí on recorden que Xavier Trias arrodoneix el seu sou anual de 110.000 euros amb 36.000 més en dietes, a raó de 1.269 euros per reunió.

Per cloure, davant "els continus abusos i corrupcions" expressen que han decidit organitzar-se "en assemblees lliures i horitzontals per tal de decidir col·lectivament sobre tot allò que afecta les nostres vides", i condensen la crida final en dues demandes. D'una banda, el reuig "a l'augment abusiu de tarifes" i la defensa de "la restitució d'ajuts legítims a les persones amb menys recursos (estudiants, aturades, joves, persones dependents d'ajuts socials...) fins a arribar a un servei d'ús lliure i sense repagament". De l'altra, l'oposició frontal a qualsevol privatització, fent ús d'altres formes de gestió democràtica on "l'autogestió immediata dels transports públics" recaigui en la plantilla i les persones usuàries". Les impulsores de la crida es reuneixen periòdicament i ja preparen noves mobilitzacions i propostes.

Memetro

Recent iniciativa endegada amb l'objectiu d'esdevenir una mútua perquè tota la gent que desobeeixi el pagament del bitllet del transport pugui fer front a les multes a tota la zona metropolitana de Barcelona. La idea consisteix a pagar 30 euros cada semestre i fomentar que la gent no pagui davant els abusos tarifaris. Alhora han creat un servei d'alerta davant la presència de grups d'interventores, que encara està en període de proves. www.memetro.net

Similar iniciatives es van dur a la resta de l'Estat, convocades per Twitter a través de l'etiqueta #yopago. Centenars de persones es van trobar a les portes de metros i estacions d'arreu de l'Estat per practicar una colada massiva en protesta per l'alça dels preus l'1 de febrer. Emulaven, en un context de crisi global, el moviment de desobediència civil grec Den Pirono (jo no pago). Aquest moviment va néixer a Grècia el 2010 davant l'augment del 40% del preu del transport públic i en un context de dràstiques retallades socials. Les activistes gregues es centren en autopistes i parquímetres: bloquegen màquines de bitllets i aixequen les tanques dels peatges. A l'Argentina, des de principis de gener, la Multisectorial contra el Tarifazo ja aixeca portes a les terminals de sis línies perquè les passatgeres viatgin sense pagar: allà el preu ha passat de 1,20 pesos a 2,50.

DE LA CIUTAT DELS PRODIGIS A LA ROSA DE FOC

Quan la vaga mou la ciutat

De La Canadenca el 1918, a la vaga de tramvies del 1951 fins arribar al 14D de 1988, la mobilització popular ha protagonitzat cada dret social conquerit

"Mentre els lleons no tinguin els seus propis historiadors, les històries de caceres seguiran glorificant el caçador" - Proverbi africà

HIGÍNIA ROIG

Sempre que hi ha vaga, el Poder brama i diu el mateix: "que no serveix ni servirà de res". Tot i la guerra dels contrapiquets mediàtics arran de la vaga convocada a TMB -dels atacs ferotges de *La Vanguardia* a la desinformació deliberada de *El Periódico*-, la història social del moviment obrer d'aquesta ciutat és massa fèrtil. Perquè Barcelona és la ciutat que ha avançat, ha progressat i ha millorat, també, a base de vagues successives. Vagues que han derivat en inapel·lables i històriques conquestes socials com la jornada de vuit hores; en oberts i exitosos desafiaments al règim franquista; o en immediates retirades de mesures antisocials promulgades per PP i PSOE.

En el país de les vagues

Vagues també com la decretada el 19 de juliol de 1936 contra l'aixecament feixista, com la de Harry Walker entre el 1970 i el 1971 o com la darrera vaga general de 2002, que va aturar en sec les reformes antisocials del PP. Vagues recents, fa quatre anys, com la que va protagonitzar la mateixa plantilla de conductors d'autobusos de TMB en defensa dels dos dies de descans setmanal. Amb V de Vaga i amb V de Victòria. Protestes històriques que van canviar el rumb de la història del país. En el país de les vagues generals, dels Layrets i els nois del sucre, de la popular CNT abans que la dictadura l'anihilés o de les resistents Comissions Obreres sota la dictadura franquista. Des de la nit dels temps, constant històrica, el relat social crida, contra un ridícul periodístic estavellat, que aquesta ciutat s'ha construït, sobretot, a base de lluites i projectes. Per això cada cop que diuen que la vaga no serveix de res -demonstrant com temen encara la seva eficàcia social i la seva potencialitat transformadora- la història somriu i la memòria sura contra l'oblit.

Concentració a les Rambles durant les mobilitzacions de la Canadenca

ARXIU

La vaga general de La Canadenca (1919) va suposar el moviment vaguista més important dels inicis del segle XX. Esdevingut entre el febrer i el març de 1919, rere una repressió que va arribar a decretar l'estat de guerra i a empresonar 3.000 persones, el moviment sindical no va cedir mai i, de retruc, va fer caure el govern de Romanones. El 19 de març, 20.000 treballadors aplegades en una assemblea a la plaça de toros de les Arenes van ratificar l'acord amb el govern, que preveia l'alliberament de tota la gent empresonada, la readmissió de les persones acomiadades i el pagament salarial de la meitat dels dies que havia durat la vaga. El 3 d'abril, un decret governamental va establir la jornada de vuit hores amb caràcter general i per a tots els oficis.

La vaga de tramvies (1951) es va convertir en un boicot exemplaritzant de la població de Barcelona, en plena dictadura franquista, contra la pujada de preus del tramvia (de 50 a 70 cèntims), amb el greuge comparatiu que, a Madrid, es mantenia als 40 cèntims. Va esdevenir la primera protesta massiva contra les condicions de vida paupèrrimes que se suportaven sota el franquisme. Arrencada l'1 de març, la vaga i el boicot a l'ús del transport públic va ser total. Finalment, la pujada va ser anul·lada i l'alcalde i el governador civil van ser destituïts.

La vaga del 14-D de l'any 1988 va deixar un país aturat. Va ser una fita sindical contra les mesures antisocials del segon govern de Felipe González, que va suposar una aturada general del 95% a tot l'Estat. Fins i tot el senyal de TVE es va esvaïr a les 00.00 hores en punt i va tallar en sec l'emissió del Telediari, just en el moment que la presentadora anunciava que es "garantia l'emissió de TVE". L'èxit va suposar la retirada immediata del Plan de Empleo Juvenil (PEJ) i dels plans neoliberals de González. Com immediata va ser la retirada de la reforma laboral antisocial que el 2002 pretenia imposar Aznar: la vaga, la vaga general, ho va aturar. Un cop més.

Perquè com deia el passat 14 de febrer Antonio Baños en un article publicat a 'Público': "estic a favor de la vaga del TMB, perquè després de la reforma laboral criminal d'aquesta setmana ningú no es pot posar al costat dels rics congressistes. És hora, precisament, de donar bona imatge. De donar al món una imatge genuïnament barcelonina de nosaltres mateixos protestant. És l'hora de les vagues".

Com puc implicar-me en aquesta lluita?

Pots **secundar les convocatòries** que figuren al calendari de mobilitzacions.

Pots **fer circular aquest diari** i passar-lo a qui creguis que pugui interessar.

Pots **fer circular per internet** i les xarxes socials la versió electrònica d'aquest diari que trobaràs a les diferents webs solidàries.

La protesta en línia

Per ampliar la informació sobre la vaga, la lluita contra la pujada de tarifes i l'oposició a la gestió de TMB a través de les següents **planes**:

www.comitedescansos.blogspot.com
www.atuTMBretallen.wordpress.com
www.flickr.com/photos/atuTMBretallen
www.memetro.com
www.t11targeta.blogspot.com
www.tmb51.wordpress.com

TWITTER

En funció del dia, seguint aquestes etiquetes: #vagaTMB27F, #vagaTMB28F, #vagaTMB29F i #vagaTMB1M.

També pots expressar el teu suport a la convocatòria amb l'etiqueta #joamblavagadeTMB i #atuTMBretallen. Si vols fer partícip a la resta de com t'afecta l'augment de tarifes pots emprar l'etiqueta #amiTMBretallen.

Pots **recollir tants exemplars com vulguis** a la porteria de l'edifici de la CGT de Barcelona a la Via Laietana número 16-18. I també en aquests espais socials:

El Lokal Cera, 1 bis. Raval. **Universitat Lliure la Rimaia** Ronda Sant Pau, 12. 17h-22h. Sant Antoni. **La Cruïlla** Sardenya, 256-260. Eixample. **Ateneu Popular de l'Eixample** Passatge Conradí, 7. Eixample. **La Barraqueta** Tordera, 34. Gràcia. **Ateneu La Torna** Sant Pere Màrtir, 37. Gràcia. **Espai Obert** Violant d'Hongria, 71. Sants. **Casal Independentista Jaume Compte** Muntades, 24. Sants. **La Ciutat Invisible** Riego, 35. Sants. **CSO La Gordíssima** Pons i Gallarza 10. Sant Andreu de Palomar. **3 Voltes Rebel** Passeig Urrutia 125. Nou Barris.

Calendari

SETMANA DEL 20 DE FEBRER

Assemblees de barri a les instal·lacions de metro i bus. **Setmana de difusió.**

23 DE FEBRER

11.00 Concentració de solidaritat contra el **judici a Josep Garganté** (Jutjat Penal 25. Ciutat de la Justícia). Assemblea de Metro i Bus a les 9:15 i 16:30 al Casinet d'Hostafrancs (Rector Triadó, 53).

25 DE FEBRER

Al Casal 3 Voltes Rebel a les 18:30 (Passatge d'Urrútia, 125), **xerrada** amb companyes de BUS, METRO, la FAVB i la PTP.

26 DE FEBRER

12.00 **Assemblea d'usuàries**. Mercat de Sants (Rambla Badal amb Carretera de Sants).

27 DE FEBRER

19.00 Concentració a la Plaça Espanya. "Per un transport lliure i assequible".

27, 28, 29 DE FEBRER I 1 DE MARÇ VAGA DE BUS I METRO (TMB).

Tots els dies, assemblees de treballadores. L'Assemblea pot variar segons els serveis mínims que imposi el Departament de Treball de la Generalitat i per tant existeix una doble convocatòria diària. En cas de serveis mínims abusius, l'Assemblea de Treballadores de bus i metro tindrà dues convocatòries: a les 9:15 i 16:30h a la plaça Espanya. En casos de serveis mínims d'un 25%, l'Assemblea Treballadores de bus i metro es realitzarà en una sola convocatòria a les 11:30h (Pl. Espanya).

Tots els dies que hi hagi vaga hi haurà **piquets informatius**, a les 4h del matí i a les 16h de la tarda, a les 4 cotxeres: Triangle (Sant Andreu), Horta (al costat de la plaça Karl Marx), Zona Franca (a l'àrea industrial) i Pablo Díez (davant de l'Hospital de Bellvitge).

28 DE FEBRER

Hi haurà un **PIQUET SOLIDARI** amb la vaga. A les 12.00 hores a Sagrada Família.

29 DE FEBRER

Hi ha **vaga d'estudiants** (universitat i secundària), a les 12.00 la manifestació estudiantil partirà de Plaça Universitat. També el dia 29, a les 19h, hi ha convocada una **manifestació metropolitana** sota el lema "JO AMB TMB" a la plaça Elx (a prop de l'estació de Sagrera).

LA VEU DE LA PLANTILLA EN LLUITA

Crida al poble de Barcelona

COMITÈ DE CONVENI
Barcelona, febrer de 2012

La plantilla de TMB crida a concentrar-se tots els dies davant el Mobile World Congress per mostrar al món l'impacte de la crisi, les retallades socials i les polítiques neoliberals dels governs de CiU i PP

"Els propers dies 27, 28 i 29 de febrer i 1 de març, els treballadors i treballadores de TMB hem convocat vaga per defensar el transport públic i les nostres condicions laborals. L'Ajuntament de Barcelona, la direcció de TMB i tothom qui mana als grans mitjans de comunicació han sortit desqualificant-nos per la nostra protesta. Diuen que aquells dies hi ha un gran acte, el Congrés Mundial de Mòbils, i nosaltres els hi diem que hi ha coses més importants. Entre elles, el

respecte. Un respecte que no han tingut ni l'Ajuntament ni la direcció de TMB cap el poble de Barcelona en empitjorar el servei de bus i metro i, alhora, apujar el preu a un nivell intolerable. Un respecte que no han tingut ni l'Ajuntament, ni la direcció de TMB cap els treballadors i treballadores d'aquestes dues empreses, en incomplir els convenis col·lectius signats que duraven 2011 i 2012. L'Ajuntament de Barcelona, la direcció de TMB i tothom qui mana als grans mitjans de comunicació ens diuen que el Congrés Mundial del Mòbil és una finestra oberta per la qual el món mirarà la ciutat de Barcelona. Estem d'acord. Tota la premsa internacional hi serà. Per aquest motiu, fem una crida a tot el poble de Barcelona a que vagi a Plaça d'Espanya durant aquests quatre dies, matí i tarda, a mostrar al món, juntament amb la plantilla de busos i metro de TMB, que tenim un ajuntament i una Generalitat de Catalunya que estan donant pitjors serveis de sanitat, ensenyament i transport públic a un preu més car. Que estan empobrint, encara més, la gent que viu en a-

questa ciutat. No només això, també podem mostrar al món que tenim un ajuntament i una Generalitat que estan apostant per polítiques neoliberals que l'únic que fan és facilitar feines cada cop més precàries, amb sous més reduïts, gràcies a noves lleis que fan l'acomodament dels treballadors i treballadores del sector públic i privat cada cop més fàcil i econòmic. Cada dia més treballadors i treballadores pobres, cada dia més gent a l'atur, sense cap protecció, sense poder pagar els seus habitatges i sent desnonada. Colpejada per la Policia quan es protesta per aquesta situació de xantatge per part de qui mana a l'Ajuntament i a la Generalitat.

Transformem Plaça d'Espanya en Plaça de Catalunya

Per tot això, fem una crida al poble de Barcelona a l'acció directa, la resistència activa, el bloqueig, l'acampada o qualsevol mètode de lluita que es consideri oportú i necessari al Congrés Mundial de Mòbils, per mostrar al món que el poble de Barcelona exigeix respecte".

A TU TMB ET RETALLEN

Edició especial de suport a la vaga de bus i metro del febrer de 2012. Publicació de treballadores i usuàries en defensa del transport públic.

GRATUÏT — 25.000 EXEMPLARS

Publicació editada amb la col·laboració de:

SETMANARI DE COMUNICACIÓ DIRECTA

Telèfons: 935 270 982 — 661 493 117

C/ Riego 37 baixos, 08014. Barcelona

Twitter: @La_Directa — Facebook: Setmanari Directa

www.setmanaridirecta.info — directa@setmanaridirecta.info

**SEGUIMENT
EN DIRECTE
DE LA VAGA A**

WWW.SETMANARIDIRECTA.INFO

